

kunne fremkomme som et **Ændringsforslag**. — Der er ved Udkastet til Loven søgt at forbedre Regjeringen Ret til at kunne omfordere Bestillingerne eller Bestillingsmændene, som henhøre til 3die, 4de og 5te Klasse af de her omhandlede Embedsmænd. Det var vistnok ønskeligt, om der gaves en bestemtere Udtalelse om Betydningen og Omfanget af denne Regjeringens Ret, en bestemtere Udtalelse end den, som fandt Sted ved den høitærede Finansministers Forelæggelse af Lovudkastet, og som Følge deraf vil der vist ogsaa udtræbes en anden Redaction af den Paragraph i Lovudkastet, som omhandler det paagjældende Tilfælde. Det synes, som om der, naar denne Ret skal omfatte den 3die Klasse, som bestaaer af kongelig udnævnte Embedsmænd, tilstaaes Regjeringen en Magt, som gjør Indgreb i Grundlovens Bestemmelse om Embedsmænds Forskyttelse. Det er ikke min Mening, at jeg skulde troe, at der var paatænkt noget Saadant. Jeg antager sikkert, at det ved Loven tilsigtes at give Regjeringen en Ret til at omfordere Bestillingerne, men ikke Bestillingsmændene, saaledes som det ved Udkastets Ord er udtalt. Imidlertid staaer der i den høitærede Ministers Udtalelse Pag. 116 i Tidenden, at det er anseet for hensigtsmæssigt, at Loven ved denne Bestemmelse har fastsat, hvilke Steder der skulle være Oppebørselssteder, Soldsteder o. s. v., hvorimod det er anseet for hensigtsmæssigt at overlade Administrationen at fordele de underordnede Officianter, der vel for Overtigens Skyld ere opførte paa forskjellige Steder. Det synes altsaa, som om der ved de to første Classer er tænkt paa Embedsstillingen, men ved de 3 andre Classer paa Officianterne selv. Hvordan dette nu end vil komme til at forholde sig, saa antager jeg dog, at den Pensjonsberettigelse, som ved en tidligere Paragraph skulde tilstaaes visse af disse Embedsmænd, Assistentclassen, ikke vil faae nogen Indskyldelse paa den Ret, som Regjeringen faaer til at omfordere dem. Min Tvivl blev vakt, idet Ministeren udtrykte sig, som om en Redaction af Bestemmelsen om Pensjonsberettigelse kunde skee derved, at man udtrykte Bestemmelsen saaledes, at man gjorde dem Alle til kongelige Embedsmænd. Men, dersom man

ved at tilstaae dem Pensjonsberettigelse forstaaer det Samme som at gjøre dem til kongelige Embedsmænd, ville de faae Ret til ikke at blive forflyttede fra en Stilling til en anden. Det kan vel henregnes til Principerne i Lovforslaget, at der i § 7 er tænkt paa at afdrage de Embedsmænd, som forblive i deres Stilling, en vis Deel af de Indtægter, de igjennem Procenterne have havt, naar de fremdeles forblive i deres Stilling; men jeg antager dog, at det mere henhører til Specialiteterne, som under den fremtidige Behandling kunne komme for, og jeg skal derfor kun bebude, at jeg i Anledning af § 7 skal tillade mig at fremsætte et **Ændringsforslag** til Gunst for de Embedsmænd, som jeg ikke antager retfærdigt kunne afdrages Noget i den samlede Indtægt, de allerede nu have bestemt Løfte om.

Skytte: Det erede Udvalg har tilstrækkeligt motiveret, hvorfor det har afholdt sig fra at gaae ind paa Bedømmelse af Enkelthederne af Embedsmændenes Lønning, en Motivering, som jeg aldeles tiltræder. Men, naar Udvalget saaledes kun har holdt sig til ganske specielle Tilfælde og deriblandt er kommen til at omtale 6 Soldcontrollører i Provindserne, der ere ansatte til en Gage af 2500 Rbd., kan jeg ikke nægte, at jeg anseer det i og for sig tvivlsomt, om en saadan Nedsættelse, som her er omtalt, burde finde Sted; i ethvert Tilfælde mener jeg, at der ikke er tilstrækkelig Grund til at nedsætte Inspecteurernes Gager og dog bibeholde de dermed sideordnede Soldcasserer-Embeder med den fulde Gage. Udvalget har som Grund derfor anført, at det er betydelige Oppebørselsposter, men jeg mener, at det netop er af denne ene Grund, at der er forbundet Ansvar med Posterne, at de ere stillede lige i Gage med Inspecteurerne, og man maa ogsaa lægge Mærke til, at, forsaavidt de have forøget Arbejde, da tilstaaes disse Embedsmænd Godtgjørelse til Contoirhold. Naar man nu, som af den høitærede Finansminister er bemærket, veed, at Soldinspecteuren dog er en Hovedautoritet paa Stedet, saa mener jeg ogsaa, at Gagen i ethvert Tilfælde ikke bør være mindre end Casserernes, og jeg vil forbeholde mig i denne Anledning, i Tilfælde af, at Udvalgets For-